

Zondag 12 april dienst om 17.00 uur
Voorganger: ds. F. van Velzen

Psalm 90: 1, 4 en 6 NB

1

Gij zijt geweest, o Heer, en Gij zult wezen
de zekerheid van allen die U vrezen.
Geslachten gaan, geslachten zullen komen:
wij zijn in uw ontferming opgenomen.
Wij mogen bouwen op de vaste grond
van uw beloften en van uw verbond.

4

Gij overspoelt de stervling met uw stromen.
De jaren snellen ons voorbij als dromen.
Wij zijn als gras, fris in het ochtendgloren,
des avonds dor en alle glans verloren.
Uw toorn, rechtvaardig God, doet ons
vergaan.
Uw gramschap overweldigt ons bestaan.

6

Zeventig, tachtig jaren mensenleven,
is dat, o Heer, om hoog van op te geven ?
't Is moeite en verdriet. Och mocht het wezen
dat wij U kenden naar Gij zijt te vrezen.
Leer Gij ons zo te leven, dag voor dag,
dat in ons hart de wijsheid wonen mag.

Psalm 30: 4 en 5 NB

4

Perst eens de bitt're tegenspoed,
Des avonds, het benauwd gemoed
Tot naar gejammer en geklag;
Nauw rijst des morgens vroeg de dag,
Of God verleent, in plaats van lijden,
Weer stof tot juichen en verblijden.

5

Ik sprak, door mijn geluk misleid:
"Ik wankel niet in eeuwigheid".
Want Gij hadt mijnen berg, o HEER,
Door Uwe gunst, Uw naam ter eer,
Zo vast gezet, alsof gevaren
En rampen nu verdwenen waren.

Op Toonhoogte 199

Jezus alleen, ik bouw op Hem
Hij is mijn hoop, mijn lied, mijn kracht.
Door stormen heen hoor ik zijn stem,
Dwars door het duister van de nacht.

Zijn woord van liefde dat mij sust
verdrijft mijn angst; nu vind ik rust!
Mijn vaste grond, mijn fundament;
dankzij zijn liefde leef ik nu.

(v) Jezus alleen werd mens als wij;
klein als een kind, in kwetsbaarheid.
Oneindig veel hield Hij van mij,
leed om mijn ongerechtigheid.

(allen) door zijn offer werd ik vrij,
Hij droeg mijn straf,
Hij stierf voor mij, ontnam de dood
zijn heerschappij;
dankzij zijn sterven leef ik nu.

(m) Daar in het graf, in dood gehuld,
leek al zijn macht tenietgedaan.
Maar, o die dag, dat werd vervuld:
Jezus, de Heer is opgestaan!

(allen) Sinds Hij verrees in heerlijkheid
ben ik van vloek en schuld bevrijd
Ik leef in Hem en Hij in mij;
dankzij zijn bloed ben ik nu vrij.

Geen levensangst, geen stervensnood;
dat is de kracht, waar ik in sta.
Van eerste stap tot aan de dood
leidt Hij de weg waarop ik ga.

Geen duivels plan of aards bestaan
kan mij ooit roven uit zijn hand.
Als Hij verschijnt, roept Hij mijn naam;
in die verwachting houd ik stand.
In Hem alleen, in Hem alleen!

Gezang: 93: 4

Als Gods bazuinen klinken
en als het morgenrood
te middernacht zal blinken,
o strenge, bitt're dood,
waar is uw zege dan,
waar is uw scherpe schade
aan vrouw en kind en man,
uw rijk van ongenade?

Gezang 218: 1, 2, 4, 7 en 8

1
Ik zeg het allen, dat Hij leeft,
dat Hij is opgestaan,
dat met zijn Geest Hij ons omgeeft
waar wij ook staan of gaan.

2
Ik zeg het allen, en de mond
van allen zegt het voort,
tot over 't ganse wereldrond
de nieuwe morgen gloort.

4

Tenonder ging de sterke dood,
tenonder in de vloed;
nu straalt ons in het morgenrood
zijn toekomst tegemoet.

7

Nu is op aard geen goede daad
meer tevergeefs gedaan,
want wat gij goed doet is als zaad,
dat heerlijk op zal gaan.

8

't Is feest, omdat Hij bij ons is,
de Heer die eeuwig leeft
en die in zijn verrijzenis
alles herschapen heeft.